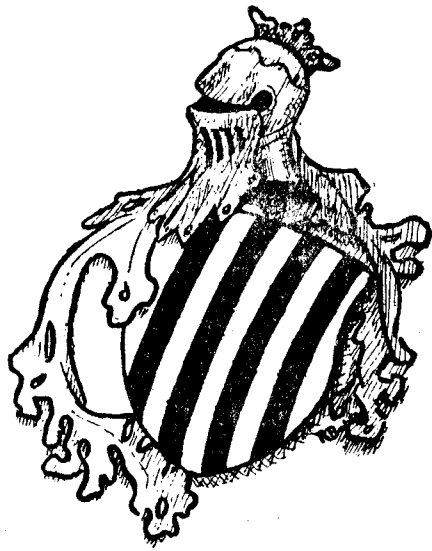

E O C N O U

PERIÒDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«Joventut Nacionalista»

Sortirà dugues vegades cada mes
i sempre que sigui convenient

SUBSCRIPCIÓ
Un trimestre 1 pesseta

Any II.

Granollers 13 de Juliol de 1919.

Núm. 40.

La política antinacionalista d'En Maura

En un dels actes que varen celebrar-se l'any passat en el Saló de Cent en ocasió de la Setmana Municipal, declarava el Sr. Cambó amb un esperit absent de parcialitat, que ço que de Madrid havem rebut els catalans de més aventatjos, era el projecte d'administració local, qual autor es D. Antoni Maura. No vol dir aixó, que l'autor d'aquest projecte de llei es reveli propens, ni sisquiera coneixedor del problema català, no; el nostre plet no es precisament un problema administratiu, els catalans sabem que's tracta d'un problema polític, d'una qüestió de nacionalitat, qual satisfacció jurídica, porta aparellades totes les solucions d'ordre administratiu.

El desconèixer aixó, es cabalment la posició d'En Maura respecte de la qüestió cata-

lana i idèntica causa origina la disparitat amb nosaltres de tots els impugnadors de la doctrina nacionalista.

Certament que'l nacionalisme té dintre casa una altra llei d'adversari, més antipàtic i repugnant, pero infinitament més inofensiu. Aquest enemic, en la brega política, ni nega les doctrines del nacionalisme, ni en contraposa de propies per a combatre'l; el seu esperó es la disputa per una preponderancia política abrandada pel fracàs. Parlem pels de «La Unión Monárquica Nacional». Sortosament, Catalunya els coneix i els rebutja. Les darres i glorioses jornades electorals, li han assestat unes mortals falconades.

Aquestos elements, son notablement afavorits per l'actuació del govern maurí, que

sembla haigi declarada guerra sense caserna al nacionalisme arreu on aquest es manifesta.

Malgrat les virilitats parlamentaries del Sr. Goicoechea, el cas de les actes d'Euzcadi qual anulació fou... gestionada al Tribunal Suprem per mitjà del Comte de Matamala, es la més eloqüent demostració de la política antinacionalista del Govern.

L'arbitraria anulació de les actes de Marquina, Baracaldo i Durango, es irritant i es una taca per l'home que com en Maura ha pretingut que la seva actuació sigui inspirada en la bona ética política, encara que talment sembla que tingui particular empenyo en enderrocar éll mateix l'indiscutible prestigi i autoritat que havia assolit entre tota la malura de polítics que de Madrid estant han realitzat la més funesta i la més negativa de les obres de govern.

S'ens acut reproduir un fragment del triptic intitulat *La Petita*, que treiem de la primera serie de «Narracions Extraordinaries», de **En Joan Santamaría Monné**.

De bell nou ve de publicar-se la segona serie d'aquestes maravolloses i originalíssimes «Narracions» que en eixir a la llum, varen revelar sobtadament i amb admiració de tothom, l'existència en les lletres catalanes, de un prodigiós i formidable enteniment literari.

La personalitat literaria d'En Joan Santamaría, no està popularitzada, puig no ha tingut temps de posar-se a l'abast de la generalitat.—Del prefaci que fa en son llibre publicat de fresc, s'entreu que aquest literat va a inaugurar una tongada de intensa producció.

En Santamaría presideix el Consistori del *Jocs Florals* que ha iniciat la «Joven-tut Nacionalista», i aixó, de per sí sol, constitueix un èxit avençat i remarcable de la Festa, car treu del retraïment a una de les figures més robustes de les lletres catalanes.

El fragment que a continuació transcribim, ens mostra a En Santamaría com un virtuós del llenguatge.

LA PETITA

I

PSALM

Dóna meva, tota plena de mel i dolçura, panereta de flors fresques, mansa i sumisa com una esclava, festosa i manyaga com una cándida verge, tendra com un rebrot de nardala, tota pulcra, tota cofoia i honesta, dóna de faç nimbada de serenor,, dóna de mans transparentes i rosades com una nítida aubada, dóna de cast i vellutat esguard, dóna d'entranyes plenes de fretura de maternitats, dóna de pits ubèrrims delicia i joia dels fills; dóna meva, esposa meva, plena d'amor, amarada de tranquils i suaus anhels, dilectíssima gaubansa meva, senyora meva, reina de ma casa, font d'inestroncable alegria, música dels meus sentits, plena d'armonia i fragancia, dóna de carn joconda i esponjada com si els àngels l'haguessin maurada amb suc de préssecs i vi verge, clar espill dels meus ulls fèrvids,

de ma vida, camí assoliat per aon consol i repós meu, principi i terme papalloneja cada dia la meva ànima enriolada, dóna de trenes lluminoses, dóna de veu encantadora i de riurer frescal i enjogascat; dóna meva, esposa meva, eterna primavera del meu cor, de llabis incansables, de braços que encadenen sense fer sentir mai anyorança de llibertat, tota plena de caricies, sempre gloriosa i veneranda, copeta d'alabastre curulla de sang roja i gotes de rosada, ànima ignoscenta i fidelíssima, tota bellugadissa i aèria i cristallina, amatenta i santa, de sotilfíssima gracia com el vol de l'aureneta, sentida i delicada com el lliri, lleu i vincladissa com la rama del salzer, plena de caritat i tendresa, endreçada i polida com princesa d'un conte de nins, llesta i aixerida, humil i abnegada, abundosa en el goig i l'alegría i callada i soferta en els dolors, pródiga i deseixida en casa i avara i esquerpa al carrer, respectada dels grans i deliri dels infantons els quals quan t'oviren de lluny t'envien besets i d'aprop acuden desseguida i t'enronden picant manetes i et somriuen com si tinguessin en tu la Mare de Deu, adorada dels vells i beneïda dels pobres que a tots ofrenes bocinets de la teva ànima miraculosa; esposa, dóna del meu cor, tota meva amb carn, amb sang i ossos, tant si ets lluny com a la vora, tant si ets veig com si no, tant si dormo com si estic despert, tant en l'abundor com en la pobresa, cada hora i cada minut, sempre, sempre, en tot instant, tota meva com si jo fos el sol, l'aire, el color de les flors, l'ombra regalada de l'istiu, l'aigua, el pá de cada dia, la claror dels ulls, la voluntat que't fa caminar, el pensament, el cel, el repós de la vida, els teus somnis de verge devinguts gloriosos i corporis, l'alegre frisança que't fa obrir els ulls de bon dematí, perquè jo soc qui et va trauer del benaveurat fadrinatge i et feu remourer les entranyes i et feu sentir els primers espaumes de goig i et feu concebir una nova i angélica fruita que madurá dintre teu com en una arca santa; com si jo fos tot et

món en tú i totes les coses plegades alhora; més que ton pare i ta mare, més que tot, més que ningú, com si jo fos el rellotge que't mesura l'existència, i el glatir del teu cor i les sensacions de la teva ànima; la terra que't sustenta, el lligam que't serva a la vida, ton amo, ton rei, ton petit deu rabassut.

JOAN SANTAMARÍA.

Sobres la nostra crida a la premsa

Malgrat la creença nostra, que no havia de succeir altrament, es molt satisfactori i ens congratulem moltíssim de l'aculliment que ha merescut als colegas de la localitat que escriuen per la premsa, la crida que feiem desde Foc Nou.

El corresponsal d'*El Diluvio*, en fer-se ressó de les nostres indicacions desde aquell periódic, després de adherir-s'hi, indica molt discretament que li hauria semblat millor que havessim dirigit la nostra crida extensiva als representants a la vila de la premsa de la capital. Aixó es ben just i aquest era el nostre voler, puig en parlar de la premsa local, volíem aixís mateix referir-nos a tots els companys que en la localitat tenen que veure amb la premsa.

Si sobres aquest extrem algú tenia dupte, ço que venim de manifestar l'aclareix abastament,

Devant del bon aculliment que ha merescut la iniciativa, próximament cridarem una reunió dels interessats, al objecte d'arribar a un acord sobres ço que procedeix fer.

Qualque empresa, penetrada de l'esperit que informava la nostra crida, ja s'ha apressat a respondre degudament. Ens plau constatar aqueixa dada, car resulta molt falaguera i honrosa aixís per la premsa com per la població.

JOVENTUT NACIONALISTA

DE
GRANOLLERS

Jocs Florals de 1919

Saludem als escriptors de Catalunya i de totes les terres on la nostra llengua es coneguda o parlada i els convidem a prendre part en els JOCS FLORALS que's celebraran en aquesta vila de Granollers per la Festa Major d'enguany, els quals, segons les bones costums establertes hauran de regir's pel següent

CARTELL

PREMIS ORDINARIS

Flor Natural. Premi d'honor i cortesia ofert per la «Joventut Nacionalista», que serà adjudicat a la millor poesia de tema lliure. Tindran preferència les poesies d'amor.

Seguint la bella i tradicional costum, el guanyador d'aquest premi en farà ofrena a la dama de sa elecció la qual, rebuda per una *Cort d'amor* i proclamada *Regina de la festa*, presidirà l'acte i entregará els demés premis als quins en siguin guanyadors.

Englantina d'or. Oferta per l'Excelentíssim Sr. President de la Mancomunitat de Catalunya, D. Josep Puig i Cadafalch, a la millor poesia d'espirit patriòtic o que canti les tradicions o fets històrics de la nostra Catalunya.

Viola d'or. En fa ofrena l'Il·lustre Sr. Degà del Vallès, D. Josep Clotet, i s'adjudicará a la millor composició poètica de caient rel·ligiós o moral.

PREMIS EXTRAORDINARIS

I. Premi de l'Excm. Ajuntament de Granollers. Objecte d'art, al millor estudi sobre l'assumpte que segueix: «Mitjans i procediments pera implantar a Granollers una Institució popular de previsió i socors. Necessitats familiars que puguin aliviar-se i forma d'estendre dit servei als pobles comarcals.»

II. Premi del Excm. Sr. President de la Diputació provincial, D. Joan Vallès i Pujals. Objecte d'art, al qui millor desenrotlli el tema: «Influència de l'obra verdagueriana a Catalunya.»

III. Premi de D. Bonaventura M. Plaça, exdiputat a Corts. Objecte d'art, a la

poesia que millor canti la devoció del poble català a la Verge de Montserrat.

IV. Premi del Diputat a Corts D. Joan Lligé i Pagés. 100 pessetes. Tema lliure.

V. Premi del Diputat Provincial don Félix Fages Vila. 100 pessetes, a la millor poesia romàntica.

VI. Premi del Diputat Provincial don Ramón d'Abadal Vinyals. Objecte d'art. Tema lliure.

VII. Premi del Diputat Provincial don Santiago Andreu Barber. 100 pessetes, a la millor composició en vers exaltant la humilitat.

VIII. Premi del Diputat Provincial don Francisco Torras Villá. 100 pessetes, a la millor novel·leta o narració, qual acció es desenrotlli en la pagesia vallesana.

IX. Premi del Excm. Batlle de Barcelona, D. Antoni Martínez Domingo. 100 pessetes, a la millor poesia sobres un fet de l'història de Catalunya.

X. Premi de la «Cambra Agrícola del Vallès». Objecte d'art, a la millor composició poètica descrivint una escena campestre de la comarca vallesana.

XI. Premi del «Cassino de Granollers». 100 pessetes, al millor treball que desenrotlli el següent tema: «Mitjans de fomentar la cultura en les societats recreatives.»

XII. Premi del «Centre Catòlic». Objecte d'art, al treball que millor descriu: L'influència de les Associacions catòliques de nens (Esbarjos de Sant Lluís, etc.) pera la bona criaça i encarrilament de la joventut.

XIII. Premi de «La Unió Lliberal». 100 pessetes, al treball que millor expliqui el lema: «Llibertat, germanor i cultura.»

XIV. Premi de la Societat «L'Alhambra». Objecte d'art. Tema lliure.

XV. Premi de l'«Orfeó Granollerí». Objecte d'art, al millor treball sobre la tasca cultural i patriòtica que realitzen els orfeons a Catalunya.

XVI. Premi del Rvnt. Sr. Rector de Molins de Rei, D. Josep Brasó. Objecte d'art, al millor recull de notes històriques sobres l'església de Belulla.

XVII. Premi de D. Josep Barangé i Bachs, ex-Diputat Provincial. 100 pessetes, a la millor narració de caràcter fantàstic.

XVIII. Premi del Dr. D. Albert Compte i Camp, Director de *Foc Nou*. Objecte d'art, a la millor exposició versant sobres la missió que deu complir la premsa en les poblacions rurals.

XIX. Premi de l'Entitat bancaria «Ferrián Palau S. en C.». 100 pessetes. Tema lliure en prosa.

XX. Premi de D. Lluís Serra Guar-

dia. 100 pessetes, al millor treball sobres aquest assumpte: «Millorament de l'agricultura vallesana a base de la sindicació.»

XXI. Premi de l'empresa «Estabanell i Pahisa S. en C.». Objecte d'art. Tema lliure.

CONDICIONS

1.ª Els treballs que tirin pels premis IV, VI, XIV i XXI poden ser en vers o en prosa, pero serán preferits els primers.

2.ª Els treballs que's presentin a concurs deuen ésser rigurosament originals i inédits, i escrits en català de qualsevol indret on la nostra llengua es parlada.

3.ª El guanyador de la *Flor Natural*, en fer-se públic el veredict, haurá de posar-se d'acort amb el senyor Secretari del Jurat sobres l'elecció de la *Regina de la festa*, pel major esplendor de l'acte.

4.ª En l'acte de la Festa solsament serán llegides les composicions en vers que surtin premiades.

5.ª Els plec's que continguin els noms dels autors no premiats, serán cremats en l'acte de la Festa.

6.ª La Comissió Organitzadora tindrà el dret de publicar les composicions premiades, després de celebrada la Festa.

7.ª La Comissió Organitzadora tindrà cura de donar la major publicitat al veredict, que serà publicat en la premsa amb deu dies, quan menys, de marge juntament amb el dia i local on els JOCS FLORALS haurán de celebrar-se.

8.ª Les composicions deuen dirigir-se a nom del Sr. Secretari del Jurat, —«Joventut Nacionalista», —per tot el dia 20 d'Agost, acompanyades d'un plec clos que contingui el nom de l'autor i que dugui escrit al damunt el títol i el lema de la composició.

9.ª El periòdic *Foc Nou*, porta-veu de la «Joventut Nacionalista», ho serà també d'aquestos JOCS FLORALS.

JURAT

President, Joan Santamaria i Monné. —Angel Garriga i Boixader, Pvre. —Joan Llongueras. —Jaume Maspons i Camarasa. —Josep Coma i Clapés. —Mariá Mament. —Secretari, Francisco Glanadell i Torras.

Fou escrit i signat el present CARTELL en la vila de Granollers del Vallès a 10 de Juliol de 1919, —Per la Comissió Organitzadora: *El President*, Josep Coma i Massnet. —*El Secretari*, Francisco Glanadell.

VOLANDERES

Art contemporanitzador

Declaro que soc un gran admirador dels artistes de music-hall. Tenen cent vegades més de fantasia que'ls artistes de teatre. Aqueixos artistes que aplaudim en les revistes, ariven amb el text més pobre, a donar-vos les belles impressions de l'art.

Damunt de un text esquelètic i aixut, us hi aboquen el mantell de la llur fantasia, el refant i l'adapten a la llur personalitat. Una escena, que mal interpretada, resultaria grotesca i que boi escrita no podria suportar-se la seva lectura, s'aixampla, s'estufa, pren còs, devé una escena còmica, viu, agrada, del-lecta per la virtut irresistible de un talent que's prodiga tot sencer, que posa en joc tots els ressorts, que acut al ball, al gimnàs, al cant, a la comedia, a la pantomima...

El teatre té molt que fer per a lluitar contra el music-hall. El dia que el music-hall també s'esmerci en el text, el dia que l'escena de revista vaigi signada per d'Anunzio, Benavente o Bernistein, oferirà una molt alta expressió d'art.

Pero els directors o directores de music-hall, es desdineren en habi-llar i en encuadrar les revistes, estan convensats que el text té una importancia ben secundaria. Cal faire gros, cal «fer tró», heus-aquí el mot d'ordre.

N'obstant, si el públic sab apreciar les sotileses de un art molt refinat, a la comprensió del qual la llur educació no li té sempre preparat, amb molta més raó li plaurá una sátira directa, netament còmica i exempta, pero, de vulgaritat.

Agapas

LA MEVA FELICITACIÓ

Es tal la forsa de convicció i fermesa dels meus ideals nacionalistes, que m'agrada a voltes, donar-li qualque positivitat, encare que, naturalment, donc per descomptada la llur ineficás resultancia.

Jo, pel nacionalisme, pera la fructuositat del nacionalisme, sempre deixaré a racés qualsevol agravi personal, perque entenc que'l nacionalisme es la creació primaria d'un estat de perfeccionament que fins es-talviaria els agravis personals. Per aixó em fan gracia les susceptibilitats delicades i els pondonors escrupulosos que sacrificuen la normal tasca d'una actuació nacionalista de crescuts rendiments pera la causa comú.

S'ha de sacrificar tot per a la regularització normal, d'una actuació catalanista armónica, amb una orientació segura de visibles resultats. Sobretot de resultats perceptibles, no, d'actuacions obscures que passin per viaranyis relliscosos ni per camins arbitraris. No es pas preferible passar pera un carrer fosc, encare que's fassi dreçera, corrent el risc de trencar-se coll i cames.

No dic coses insubstancials pera ganes d'escriurer. El que dic es d'una oportunitat inalienable, d'una conveniencia peremptoria i d'una franquesa, per part meva, necessaria.

La «Joventut Nacionalista» de Granollers, ve fent treballs pera celebrar uns Jocs Florals en els jorns de la Festa Major. La perspectiva de que, a Granollers, que's tan castellanitzat, s'hi celebri una festa de caient fortament catalanesc m'obsessiona. Te pera mí la mateixa forsa atractiva d'una fada, plena de florescents sentimentalismes i colocada en una ubaga de les pregones faigedes del nostre Montseny. Una sincera i entos-siasta enhorabona pels iniciadors d'aquesta felíç idea i una alenada de coratge pels organitzadors.

S'ha dit mal de la «Joventut Nacionalista» de Granollers. Aquest paragraf, pels que segueixen els acci-

dents del nacionalisme a Granollers, ja aclareix la incongruencia d'antecedents paraules.

No hi ha dret a dir mal de la «Joventut Nacionalista» de Granollers. La forsa que impulsa les seves accions es ideològica i per aixó son pures i son intransigents; té una concepció plana del nacionalisme i per aixó no entén d'actuacions polítiques que determinen beneficis transitoris i que estafant l'idea; té un egoisme tan avar i noble de la seva personalitat que tem acostar-se a la paret del projectat castell perque hi veu forats d'ont pengen cadenes. La «Joventut Nacionalista» de Granollers actúa benefactorament pel nacionalisme. Qué volen dir conxorxes polítiques? accions polítiques? diferencies polítiques? tasca catalanitzadora! Catalunya! Aquesta es l'acció a realitzar en bé del nacionalisme a Granollers. Els «práctics» diuen que son idealitats d'adolescencia, idealitats catecúmenes de una racionalitat anormal i originades per emulació, seguint la corrent, sense estudi, ni sentiments. Es igual tot quan hom digui. Aquestes idealitats determinen accions catalanitzadores, accions de persuació normal com la vinenta festa dels Jocs Florals.

JOSEP SALA I BADAL.

COL-LABORACIÓ DE CASA

SARDANEIJANT

Al amic Enric Puchades, fervent i entusiasta sardanista

Lo fluviol llensa per l'espai son cant festiu, anunciant lo començ de la sardana, la nostra típica dança, la bella dança que agermana tots els cors.

La tenora amb son plany marca els curts, que una gentada satisfeta i endiumenjada, amb dalit punteja, engrandint-se la roda enjogassada, amb els fadrins que hi entian amb sa gentil parella, dant-se les mans,

per teixir amb son oscilament, ja cap a la dreta, ja per l'esquerra, una garlanda de germanor brollant a flor de llavi dels incansables dançaires un himne d'amor i llibertat.

Mirau, que formosa es la dança catalana!

Mirau, com va engrandint-se, sembla aquells cercols formats per les aigües tranquiles d'un llac, al tirar una pedra en son fons, que van prolongant-se fins a besar amb amorosa solitud els marges poblats de fresca i flairosa molsa. Aixís, també la nostra dança va aixamplant-se per rendir tribut a nostra rassa i per fer-nos més germans. Amics i enemics, rics i pobres, a tots ajunta la sardana, amb la festa enllassada que'ns fa forts i triomfants.

No sentiü com refila la gralla marcant els llarcs, alegrois, esbojarrats?

Com salten els dançaires; i com se deleixen els qui no poden dançar!

Qué trist deu esser quant un sent el seu cor jove, i el físic ja te molts anys!

Com se'ls mirarien embadalits a aquella joventut compacte i alegre, saltironant amb aquell gust i aquell art, tenint els rostres vermells com magrana, no de cansanci, no; sino d'aquell xardorós Sol cue cau damunt la plassa, i alguns cops de vergonya, per haver-se equivocat al contar els curts o els llarcs; perque teniu de saber que nostra dança té una regla que sens ella no's possible poguer tréure-la, o siga, acabar al punt que té d'acabar-se quan la cobla o orquestra ho marca, no's com el *Fox-trot* o el *Tango*. i altres ballables d'aquesta mena portats a nostra terra per bastardeijar la nostra joventut, essent sols la seva importancia sapiguer fer acurades contorsions més o menys lascives, impropies

d'una terra culta i instruïda com la nostra.

No, no; la nostra es quelcom més gran, es la dança d'un país, es la que pregona l'amor i germanor, i quant el món sápigat traduir el bell amor que ella ensenya fent que'ls homes tots s'estimin com a germans que son, ens donarem les mans i farem una sardana que enrotlli l'Univers.

Dançau, sardanaires granollerins, que la nostra dança es una dança de llibertat, pura i honesta; i si no dançau, escolteu les cobles sols per nosaltres fetes, on restareu embadalits, sentint el pastoril fluviol, després el plany potent de la tenora, el cant expressiu de la gralia, i per últim, la cobla tota, i sentireu quelcom que vos farà tremolar d'emoció jamai sentida, fent-vos sentir la sublimitat que té la nostra música patria, música d'aquest trosset de terra que afem tant, mentres nostre pit aleni i nostres venes cobejin una gota de sang, no vacilant gens, si aquesta haguessim de donar, mentres fos en defensa de les llibertats d'aquesta terra i mare Catalunya.

ERNEST GURRI.

degut a la clausura del Sindicat per ordre governativa i varen acordar que desde aquell moment podien renovar el treball, puig judicaren que llurs aspiracions eren satisfactoriament atesses.

Amb la senyoreta Na Pepita Masanas ha contret matrimoni el conegut administrador del café del «Casino de Granollers» En Josep Malpás, havent sortit per les illes Balears i demés indrets de la Península.

També ha celebrat recentment les noces En Josep Nontmany, amb la bella senyoreta Na Antonia Coll Milá.

Endreçem la nostra enhorabona a les parelles:

El diumenge passat va celebrar solemnement la Missa primera en nostra església parroquial, el fill d'aquesta vila Mossén Enric Flamis, apadrinat pels seus pares.

Durant la cerimonia l'«Orfeó Granollerí» va interpretar la missa *Mater amabilis*, d'En Felippo Capocci.

Durant la prop-passada setmana la sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 44538'90 pessetes i ha pagat per reintegros 11584'65 pessetes, havent obert 9 llibretes i comptes d'estalvi noves.

Imp. Cucurella.—Granollers.

NOTICIARI

Durant la setmana que ve de finir ha quedat solucionada la vaga dels obrers del ram de l'aigua, previes unes reunions entre els representants del Sindicat i els patrons de les fàbriques afectades per la vaga.

El divendres passat a la nit, varen acudir els obrers a la casa de la vila,

SABÓ BARANGÉ Barcelona Granollers Girona

FERRAN PALAU, s. en c.
BANQUERS

ENS CUIDEM DE LA AGREGACIÓ DE FULLES
DE CUPONS A N'ELS TÍTOLS DE LA DEUDA MUNICIPAL
DE BARCELONA, SERIE B, EMISSIÓ DE 1906

Josep F. Clavé, 34. -- Teléfon 50. -- GRANOLLERS

XOCOLATES
PUGHADES

son els millors : : Demanis a totes les
boies pastisseries i en la confiteria

Enric Puchades

PLAÇA MAJOR, 18
GRANOLLERS

PLANXAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. CLAVÉ, 18
GRANOLLERS

ALCOHOLS : : ANISSITS : : VINS SEL-LECTES I LICORS
SOCIETAT ANÓNIMA BAGES
DESPAIX CENTRAL A MANRESA

Sucursals a Granollers, Vich, Sabadell, Sant Fructuós
de Bages i Sant Vicens de Castellet

DIPÓSIT A GRANOLLERS:
Plaça de Perpinyá, 12. -- Teléfon 133.

GRAN FABRICA DE GALLETES
"IMPERIVM"

DE
LLORENÇ MARSANS

Valencia, 78 ————— BARCELONA
SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES

REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESPANYA

Especialitat en "Gaufrets" i Galleta-neula "Imperial"

Carulla, Oriach i C.

MATERIALS PER A CONSTRUCCIÓ

PREUS ECONÓMICS

REPRESENTANT

FRANCESC PI

Carrer d'en Prím, 14 bis. — GRANOLLERS

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Celai, 34, 1.º, 2.º - Barcelona

L'especialitat d'aquesta casa consisteix
en el bon gust en els genres, en el tall
perfeccionat i en la confecció acurada

Lluís Serra Guardia

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA.—DESCOMPTE DE LLETRES.—CHECS.—PAGO DE CUPONS.—COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81: Teléfon 516—GRANOLLERS